

هنرمند: سیمین حسینیانی
رشته: رودوزی‌های سنتی
شهر: تهران

هنرمند: امیر برقزدگان
رشته: صنایع دستی چوبی و حصیری
شهر: همدان

هنرمند: سیمین حسینیانی
رشته: رودوزی‌های سنتی
شهر: تهران

رویداد مقطعی با تأثیری محدود است. به عبارتی، مانند جشنواره‌های مشابه فرهنگی و هنری نظیر جشنواره‌های سینمایی یا کتاب سال نیست که در جای خود، نمایانگر تولیدات یک‌ساله صنایع دستی و هنرهای سنتی ایران بوده و زمینه‌ای برای رقابت میان فعالان باشد.

شاید تلاش برای حضور بیشتر پیشکسوتان (در راستای نظام استاد و شاگردی)، دعوت از پیشکسوتان در فرآیند داوری و توجه به حضور هدفمند شهرها و روستاهای جهانی صنایع دستی (هنرمندان و کارآفرینان) در نمایشگاه در غالب غرفه‌های مستقل به منظور حمایت از برند آنها، بتواند تأثیر این نمایشگاه را در طول سال پایدار کند.

۲. تغییر در استراتژی برگزاری جشنواره از یک رویداد صرفاً نمایشگاهی به یک رویداد مبتنی بر فناوری نوین.

ایجاد نمایشگاه دیجیتال، همزمان با برگزاری نمایشگاه با استفاده از فناوری توکن غیرقابل تعویض (NFT). این اتفاق، می‌تواند در قالب جشنواره و توسط بخش خصوصی اما زیر نظر ستاد برگزاری و در راستای اهداف جشنواره برگزار شود و بُعد بین‌المللی جشنواره را محقق کند. این موضوع، البته نیازمند تدابیر حقوقی است که کاری دشوار نیست.

۳. تغییر در استراتژی برگزاری جشنواره از نمایش کمی آثار به نمایش کیفی آثار با تأکید بر اصالت و خلاقیت.

هرچه شاهد حضور هنرمندان پیشکسوت بیشتری در فرآیند سیاست‌گذاری، ارزیابی و داوری، نظارت بر نمایش آثار، برنامه‌های جنبی و نظایر آن باشیم، به حفظ و احیای سنت‌های هنری توجه بیشتری خواهد شد و سازوکارهای نظارتی برای تضمین کیفیت و اصالت صنایع دستی و هنرهای سنتی، در یک بستر تاریخی و هنری توسط خود هنرمندان اجرا خواهد شد.

قدری دشوار به نظر برسد، اما فضای مناسب و حرفه‌ای آن برای نمایش آثار، درکنار برند گردشگری سعدآباد، تجربه‌ای به یادماندنی را برای بازدیدکننده خلق می‌کند. بویژه آنکه در این دوره، شاهد رشد نسبی کمی و کیفی آثار نیز بودیم.

و امیدوارم به سعی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در این دوره، شاهد شکل‌گیری و گشایش موزه صنایع دستی و هنرهای سنتی ایران باشیم؛ موزه‌ای با فضای کافی برای نمایش آثار و برنامه‌های جنبی.

اما به نظر می‌رسد این جشنواره اگر بخواهد همانند موجودیت و خط مشی‌های درستش در تقویم فرهنگی ایران، کارکرد درستی نیز داشته باشد، نیازمند تغییر در برخی استراتژی‌ها به شرح زیر است:

۱. تغییر در استراتژی برگزاری جشنواره از یک رویداد مقطعی به یک رویداد پایدار در طول سال. این جشنواره، اکنون یک

